

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. maj 2021
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Anne Louise Ellingsøe
Sagsnr.: 2021-0037-0119
Dok.: 1969085

Besvarelse af spørgsmål nr. 29 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2021.

Nick Hækkerup

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Side 1/2

Spørgsmål nr. 29 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213):

”Vil ministeren redegøre for, om lovforslaget blot vil give whistleblowere samme sikkerhed mod straf for overtrædelse af tavshedspligt som gældende ret ifølge straffeloven § 152 e, jf. lovforslagets bemærkninger herom?”

Svar:

Det fremgår af lovforslagets § 7, stk. 1, at en whistleblower, der opfylder beskyttelsesbetingelserne i lovens §§ 5 og 6, ikke anses for at have tilsidesat en lovbestemt tavshedspligt og ifalder ikke nogen form for ansvar herfor, forudsat at whistlebloweren havde rimelig grund til at antage, at indberetningen eller offentliggørelsen af de pågældende oplysninger var nødvendig for at afsløre et forhold omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 1, at den foreslåede ansvarsfritagelse ikke omfatter oplysninger, som whistlebloweren afslører uden at have en rimelig grund. Brud på tavshedspligt om oplysninger, som ikke er nødvendige for at afsløre en overtrædelse omfattet af lovens anvendelsesområde, eller som whistlebloweren ikke havde rimelig grund til at antage var nødvendige, vil således fortsat være undergivet ansvar.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 1, at der ved vurderingen af, om brud på en tavshedspligt konkret må anses for nødvendig i tilfælde af offentliggørelse efter lovens § 5, stk. 2, vil en vurdering svarende til den, der skal foretages efter straffelovens § 152 e, nr. 2, kunne være retningsgivende. Det vil således skulle indgå i vurderingen, om den pågældende har handlet i berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af eget eller andres tarv. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne lægges vægt på oplysningernes karakter.

Der vil således i alle tilfælde af offentliggørelse skulle foretages en konkret vurdering af, hvorvidt nødvendighedskriteriet er opfyldt, og i den sammenhæng vil der efter omstændighederne kunne lægges vægt på, om betingelserne efter straffelovens § 152 e, nr. 2, er opfyldt.